Prima instanță: Judecătoria Chișinău (sediul Centru) Judecător: Constantin Roșca

Dosar nr. 2a-2419/24
2-22135197-02-2a-17062024

D E C I Z I E

6 mai 2025 **municipiul Chișinău**

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții de Apel Centru

Instanța compusă din:
Președintele ședinței, judecătorul Ruxanda Pulbere
Judecătorii Ala Malîi și Roman Pascari
Grefier Ionela Enache

examinând în ședință publică apelul declarat de Radu Diana, împotriva hotărârii Judecătoriei Chișinău (sediul Centru), din 21 februarie 2024, pronunțată în cauza civilă intentată la cererea de chemare în judecată înaintată de Radu Diana împotriva lui Radu George-Cătălin, intervenient accesoriu Direcția pentru protecția drepturilor copilului, sector Buiucani, mun. Chișinău cu privire la recunoașterea neîntemeiată a refuzurilor cu privire la stabilirea domiciliului copilului minor în străinătate și privind permisiunea perfectării actelor de stare civilă străine ale copilului minor, precum și permiterea ieșirii peste hotarele țării cu stabilirea domiciliului în străinătate și perfectării actelor de stare civilă străine, fără acordul tatălui,

C O N S T A T Ă:

Aprecierea și soluția instanței de fond:

1. La data de 14 septembrie 2022 reclamanta Radu Diana a înaintat o cerere de chemare în judecată, ulterior concretizată către Radu George-Cătălin, intervenient accesoriu Direcția pentru protecția drepturilor copilului, sector Buiucani, mun. Chișinău cu privire la recunoașterea neîntemeiată a refuzurilor cu privire la stabilirea domiciliului copilului minor în străinătate și privind permisiunea perfectării actelor de stare civilă străine ale copilului minor, precum și permiterea ieșirii peste hotarele țării cu stabilirea domiciliului în străinătate și perfectării actelor de stare civilă străine, fără acordul tatălui.
2. În motivarea acțiunii, reclamanta Radu Diana a invocat că la 21 februarie 2022, în temeiul hotărârii emisă de Judecătoria Chișinău, sediul Centru a fost desfăcută căsătoria dintre Radu Diana și Radu George-Cătălin, înregistrată la Serviciul de

stare civilă Centru, mun. Chișinău, trecut în Registrul de stare civilă sub nr. 375 la 06 aprilie 2022.

3. În urma căsătoriei dintre reclamantă și pârât s-a născut fiul *****, născut la *****, fapt confirmat prin actul de naștere nr. 819-T din 15 noiembrie 2017 de către Serviciul de stare civilă mun. Chișinău.
4. Totodată, menționează reclamanta că dat fiind faptul că copilul minor *****, având vârsta de cinci ani nu dispune de capacitate de exercițiu sau capacitate deplină de exercițiu, astfel ultimul nu este în drept de a perfecta sau încheia unele acte juridice până la împlinirea majoratului.
5. Potrivit, art. 28 alin. (1) Codul civil, toate actele juridice pentru și în numele minorului până la împlinirea vârstei de 14 ani pot fi încheiate doar de părinte sau reprezentantul său legal, în condițiile prevăzute de lege.
6. Or, art. 26 alin. (1) Cod civil, accentuează că capacitatea deplină de exercițiu începe la data când persoana fizică devine majoră, adică la împlinirea vârstei de 18 ani. Indică reclamanta Radu Diana precum că după desfacerea căsătoriei, pârâtul nu a întreprins nici o acțiune de a contribui la educația și dezvoltarea materială, financiară și intelectuală a copilului minor, având o stare de nepăsare și indiferență totală față de copilul minor.
7. Mai mult, pârâtul s-a reîntors în România, unde își are domiciliul, astfel este indiferent de viața copilului său, neimplicându-se sub nici o formă la creșterea copilului minor comun.
8. Pe această cale, respectând procedura de soluționare prealabilă a litigiului pe cale extrajudiciară, a fost înaintată o cerere prealabilă prin intermediul scrisorii cu aviz recomandat, privind emiterea declarației cu privire permisiunea de a părăsi hotarele țării cu copilul minor cât și perfectarea actelor străine de stare civilă. Deși, la 01 august 2022, pârâtul a recepționat cererea prealabilă, fapt confirmat prin avizul de recepție. La caz, ultimul nu și-a dat acordul și a omis să admită cerințele înaintate în somație.
9. În conformitate cu art. 58 din Codul familiei, părinții au drepturi și obligații egale față de copii, indiferent de faptul dacă copii sânt născuți în căsătorie sau în afara ei, dacă locuiesc împreună cu părinții sau separat.
10. Articolul 60 alin. (1) și (2) Codul familiei, confirmă faptul că părinții au dreptul și sunt obligați să-și educe copii conform propriilor convingeri, indiferent de faptul că dacă locuiesc împreună sau separat. Părinții poartă răspundere pentru dezvoltarea fizică, intelectuală și spirituală a copiilor și au prioritate la educația lor față de oricare alte persoane.
11. Or, art. 62 Codul familie, drepturile părinților nu pot fi exercitate contrar intereselor copiilor lor. Părinții nu pot prejudicia sănătatea fizică și psihică a copilului.
12. Potrivit prevederilor art. 2 al Convenției internaționale din 20.11.1989 cu privire la drepturile copilului (adoptată de Adunarea Generală a Națiunilor Unite la 20 noiembrie 1989, în vigoare la 20 septembrie 1990, în vigoare pentru Republica Moldova din 25 februarie 1993), statele părți se angajează să respecte drepturile

care sunt enunțate în Convenție și să le garanteze tuturor copiilor care țin de jurisdicția lor, fără nici o distincție, indiferent de rasă, culoare, sex, limbă, religie, opinie publică sau altă opinie a copilului sau a părinților sau a reprezentanților săi legali. Statele părți vor lua toate măsurile corespunzătoare pentru ca copilul să fie efectiv protejat împotriva oricărei forme de discriminare sau de sancțiuni motivate de situația juridică, activitățile, opiniile declarate sau convingerile părinților săi, ale reprezentanților legali sau ale membrilor familiei sale.

13. Paragrafele (1) și (2) din art. 3 al Convenției menționate supra statuează expres, că în toate deciziile care îi privesc pe copii, fie că sunt luate de instituții publice sau private de ocrotire socială, de către tribunale, autorități administrative sau organe legislative, interesele superioare ale copilului trebuie să fie luate în considerare cu prioritate.
14. Astfel, statele părți se angajează să asigure copilului protecția și îngrijirile necesare pentru bunăstarea sa, ținând cont de drepturile și obligațiile părinților săi, ale tutorilor săi, ale altor persoane legal responsabile pentru el, și vor lua, în acest scop, toate măsurile legislative și administrative corespunzătoare. Reclamanta Radu Diana a mai subliniat că este angajată în câmpul muncii în cadrul SRL „Happy Nest” în calitate de administrator de sală.
15. De asemenea, potrivit caracteristicii eliberate de administratorul companiei Colomeciuc Olga din 08 august 2022, reclamanta Radu Diana este caracterizată pozitiv. Se menționează în acțiune că potrivit acordului adițional nr. l la contractul individual de muncă nr. 21 din 14.06.2021, eliberat la 01.04.2022, se atestă că salariul reclamantei Radu Diana constituie 5408.00 lei pentru 169 ore lucrate lunar.
16. Având în vedere că venitul indicat supra este unica sursă financiară a reclamantei, prin urmare nu dispune de suficiente mijloace financiare pentru a face față tuturor cheltuielilor parvenite în ultima vreme. Astfel, ultima nu poate de una singură să îi satisfacă toate nevoile și necesitățile copilului minor. Din acest motiv, reclamanta dorește să plece peste hotarele țării pentru a-și găsi un post de muncă mai bine plătit, pentru a-i putea oferi copilului minor un trai mai bun de viață, conducându-se de interesul superior al copilului.
17. Articolul 27 din Constituția Republicii Moldova statuează că dreptul la libera circulație în țară este garantat. Oricărui cetățean al Republicii Moldova îi este asigurat dreptul de a-și stabili domiciliul sau reședința în orice localitatea din țară, de a ieși, de a emigra și de a reveni în țară.
18. Totodată art. 50, alin. (1) din Constituție indică că, mama și copilul au dreptul la ajutor și ocrotire specială. Iar, potrivit art. 1 alin. (2) și (4) din Legea nr. 269 din 09.11.1994 cu privire la ieșirea și intrarea în Republica Moldova, minorii au dreptul de a ieși și de a intra în Republica Moldova numai însoțiți de unul dintre reprezentanții lor legali sau de însoțitor, desemnat prin declarație de către reprezentantul legal a cărui semnătură se legalizează notarial. Iar în cazul în care minorul pleacă să domicilieze în străinătate, este necesar consimțământul,

exprimat prin declarație, al ambilor părinți ale căror semnături se legalizează notarial.

19. La caz, este de menționat că normele de drept național și internațional stabilesc că răspunderea pentru copilul și asigurarea dezvoltării sale le revine ambilor părinți, care indiferent de situațiile de conflict apărute între ei trebuie să se conducă înainte de orice după interesul superior al copilului.
20. Totodată, oricărui copil îi este recunoscut prin lege dreptul la un nivel de viață suficient pentru dezvoltarea sa fizică, mintală, spirituală, morală și socială, iar părinților care au în grijă un copil le revine în primul rând responsabilitatea de a asigura, în limita posibilităților și a mijloacelor lor financiare, condițiile de viață necesare dezvoltării copilului.
21. Pe această cale, reclamanta consideră că având posibilitatea să plece cu copilul minor peste hotarele țării, într-o țară europeană, îi va putea asigura în limita posibilităților o viață mai bună copilului.
22. Astfel, cu concretizările ulterioare, solicită reclamanta Radu Diana, recunoașterea neîntemeiată a refuzului lui Radu George-Cătălin privind ieșirea peste hotarele Republicii Moldova, cu stabilirea domiciliului în străinătate, a copilului minor ***** cu mama sa, Radu Diana; autorizarea ieșirii copilului minor *****, peste hotarele țării, cu stabilirea domiciliului în străinătate, împreună cu mama sa, Radu Diana, fără acordul tatălui; recunoașterea neîntemeiată a refuzului lui Radu George-Cătălin privind permisiunea perfectării actelor de stare civilă străine ale copilului minor *****, fără acordul pârâtului, cu autorizarea permisiunii de perfectare a actelor de stare civilă străine ale copilului minor *****, fără acordul tatălui Radu George-Cătălin.
23. Prin hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 21 februarie 2024 s-a respins, ca fiind neîntemeiată, cererea de chemare în judecată înaintată de către Radu Diana împotriva lui Radu George-Cătălin, intervenient accesoriu Direcția pentru protecția drepturilor copilului, sector Buiucani, mun. Chișinău cu privire la recunoașterea neîntemeiată a refuzurilor cu privire la stabilirea domiciliului copilului minor în străinătate și privind permisiunea perfectării actelor de stare civilă străine ale copilului minor, precum și permiterea ieșirii peste hotarele țării cu stabilirea domiciliului în străinătate și perfectării actelor de stare civilă străine, fără acordul tatălui.

Poziția părților în instanța de apel:

24. Nefiind de acord cu hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 21 februarie 2024, Radu Diana a declarat apel, prin care a solicitat acceptarea pentru examinare şi admiterea apelului. Casarea hotărârii Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 21.02.2024 ca fiind neîntemeiată. Emiterea unei noi decizii prin care cererea de chemare în judecată depusă de Radu Diana împotriva lui Radu George-Cătălin, intervenient accesoriu Direcţia pentru protecţia drepturilor copilului, sector Buiucani, mun. Chişinău cu privire la recunoaşterea neîntemeiată a refuzurilor cu privire la stabilirea domiciliului copilului minor în străinătate şi

privind permisiunea perfectării actelor de stare civilă străine ale copilului minor, fără acordul tatălui, să fie admisă integral. Cheltuielile de judecată să fie încasate din contul pârâtului.

25. În susținerea apelului Grecu Diana, cât și avcatul Valentina Hriplivaia, au invocat că fiind căsătorit cu un cetăţean a Germaniei, Radu Diana intenţionează să-și stabilească domiciliul peste hotarele ţării, iar conform hotărârii judecătoreşti definitive şi irevocabile domiciliul copilului minor Radu Nichita este stabilit cu mama sa Radu Diana, respectiv conform cadrului legal precitat, pentru ca minorul să-şi legalizeze şederea în străinătate la locul domiciliului mamei sale, este necesar acordul, exprimat prin declaraţie al tatălui acestuia, acord pe care pârâtul absolut neântemeiat refuză să-l exteriorizeze în condiţiile prevăzute de lege.
26. Or, pentru a se stabili cu traiul în R. Germană este necesar de a obţine înregistrare (viză de reşedinţă), procedură, care prevede că în timp de 6 (şase) luni cît se perfectează viza de reşedinţă nu ai dreptul de a pleca de pe teritoriul Germaniei Astfel, reclamanta nu are posibilitate să plece fără copil pentru aşi perfecta viza de reşedinţă.
27. Mai mult ca atât, copilul minor ***** este cetăţean al Rămâniei și în caz dacă împreună cu mama vor întră pe teritoriul României pentru a ajunge în Germania, nu vor putea părăsi teritoriul României, deoarece pentru a părăsi România este necesar consimţământul tatălui și pentru ca copilul să fie înmatriculat la o instituţie şcolară, este nevoie de acordul tatălui.
28. În asemenea condiţii, consideră că refuzul tatălui de a permite perfectarea actelor şi stabilirea domiciliului peste hotarele ţării, apare ca o împotrivire nemotivată asupra posibilităţii copilului de a se instala într-o altă ţară, alături de mama sa.
29. Or, copiii nu trebuie să fie consideraţi proprietatea părinţilor ci trebuie să fie recunoscuţi ca indivizi având propriile drepturi şi nevoi. De fapt, un părinte nu poate avea dreptul, în temeiul articolului 8 al Convenţiei, de a lua măsuri care ar putea dăuna sănătăţii şi dezvoltării copilului (a se vedea Elsholz vs Germania, 13 iulie 2000, parag. 50 şi T.P. şi K.M. vs Regatul Unit, 10 mai 2001, parag. 71).
30. Aşadar, refuzul nemotivat de a da acordul pentru perfectarea actelor de identitate a buletinului, paşaportului romînesc şi a altor state fără acordul tatălui, consolidează prioritatea dreptului copiilor la libera circulaţie, manifestată prin posibilitatea domicilierii lor în altă ţară cu unul din părinte şi primirea educaţiei necesare, având în vedere că mama copilului minor intenţionează să plece peste hotarele ţării unde va fi angajată în câmpul muncii.
31. Având în vedere cele menţionate, la caz constată cu certitudine că interesul copilului în raport cu dreptul la libera circulaţie, manifestată prin posibilitatea aflării copilului cu mama şi primirea educaţiei necesare, la caz prevalează în raport cu dreptul părintelui - tatălui de a oferi acordul său.
32. Prin urmare, părinţii, fiind divorţaţi, trebuie să creeze copilului lor cele mai bune condiţii pentru un trai decent şi dezvoltare intelectuală, chiar dacă faptul dat conduce la despărţirea cu unul dintre părinţi. Iar relaţiile dintre soţi nu ar trebui să

afecteze nici într-un mod interesele şi drepturile copilului minor, în special a obţinerii unor acte, care generează şi alte drepturi la educaţie, odihnă, sănătate ş.a.

33. Astfel, nimeni nu poate fi împiedicat în perfectarea documentelor acesta fiind un drept personal de care nu poate fi lipsit indiferent care sunt motivele acestuia. Din aceste considerente, consideră că solicitările reclamantei sunt întemeiate şi pasibile de a fi admise, cu permiterea stabilirii domiciliului copilului minor peste hotarele ţării şi perfectarea actelor de identitate buletinului, paşaportului a altor state, fără acordul tatălui.
34. În acest context, nu poate fi acceptată poziţia instanţei precum că instanţa nu este abilitată prin lege cu împuterniciri de a soluţiona pretenţia reclamantei cu privire la încuviinţarea perfectării actelor de identitate româneşti sau altor state, din motiv că nu este reglementată de prevederile Codului de procedură civilă şi ţine de legislaţia altui stat, nefiind opozabilă autorităţilor Republicii Moldova.
35. În esenţă, având în vedere faptul că minorul ***** născut la ***** este cetăţean al Republicii Moldova, dar ţinând cont şi de interesul superior al copilului, examinarea prezentei cauze şi stabilirea raporturilor între părinţi şi copii, este de competenţa instanţelor de judecată naţionale.
36. În şedinţa de judecată a instanţei de apel, reprezentantul apelantei Radu Diana, avocat Hriplivaia Valentina a susţin integral apelul depus și consideră că instanța de fond nu a apreciat și stabilit corect toate circumstanțele cauzei, aplicând eronat prevederile legislației în vigoare. Din considerentele enunțate mai sus, precum și cele expuse în cererea de apel solicită admiterea acestuia, cu solicitările formulate în apel.
37. În şedinţa de judecată a instanţei de apel, reclamanta *Radu Diana*, a susținut poziția avocatului și a menționat că este în proces de obținere a cetățeniei române. Tatăl copilului este cetățean român. Tatăl nu dă acordul. Consideră că poate solicita, ca reprezentant legal al minorului, or, trebuie acordul mamei și al tatălui.
38. În ședința de judecată a instanței de apel intimatul Radu George-Cătălin și intervenientul accesoriu Direcţia pentru protecţia drepturilor copilului, sector Buiucani, mun. Chişinău, nu s-au prezentat din motive necunoscute instanței, procedura citării legale fiind legal executată.
39. Reieşind din prevederile art. 379 alin.(2) din Codul de procedură civilă, care prevede că, neprezentarea în şedinţa de judecată a apelantului sau a intimatului, a reprezentanţilor acestora, precum şi a unui alt participant la proces, citaţi legal despre locul, data şi ora şedinţei, nu împiedică judecarea apelului, Completul de judecată a decis examinarea cauzei în lipsa participanţilor care nu s-au prezentat la proces.

Aprecierea instanței de apel:

40. *Analizând legalitatea şi temeinicia hotărârii atacate, prin prisma argumentelor invocate de participanţii la proces şi a materialelor din dosar, Colegiul consideră apelul declarat drept neîntemeiat şi care urmează a fi respins, din următoarele motive.*

41. În conformitate cu prevederile art. 385 lit. a) din Codul de procedură civilă, instanța de apel, după ce judecă apelul, este în drept să respingă apelul și să mențină hotărârea primei instanțe.
42. De asemenea, conform prevederilor art. 118 alin. (1), (3) din Codul de procedură civilă, fiecare parte trebuie să dovedească circumstanțele pe care le invocă drept temei al pretențiilor și obiecțiilor sale dacă legea nu dispune altfel. Circumstanțele care au importanță pentru soluționarea justă a cauzei sunt determinate definitiv de instanța judecătorească pornind de la pretențiile și obiecțiile părților și ale altor participanți la proces, precum și de la normele de drept material și procedural ce urmează a fi aplicate.
43. Articolul 130 alin. (1) din Codul de procedură civilă, statuează că instanța judecătorească apreciază probele după intima ei convingere, bazată pe cercetarea multe aspectual, completă, nepărtinitoare și nemijlocită a tuturor probelor din dosar în ansamblul și interconexiunea lor, călăuzindu-se de lege.
44. În temeiul art. 240 alin. (1) din Codul de procedură civilă, la deliberarea hotărârii, instanța judecătorească apreciază probele, determină circumstanțele care au importanță pentru soluționarea pricinilor, care au fost sau nu stabilite, caracterul raportului juridic dintre părți, legea aplicabilă soluționării pricinii și admisibilitatea acțiunii.
45. În acord cu dispozițiile art. 373 alin. (1), (2) și (5) din Codul de procedură civilă, instanța de apel verifică, în limitele cererii de apel, ale referințelor și obiecțiilor înaintate, legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în ceea ce privește constatarea circumstanțelor de fapt și aplicarea legii în primă instanță. În limitele apelului, instanța de apel verifică circumstanțele și raporturile juridice stabilite în hotărârea primei instanțe, precum și cele care nu au fost stabilite, dar care au importanță pentru soluționarea cauzei, apreciază probele din dosar și cele prezentate suplimentar în instanță de apel de către participanții la proces. Instanța de apel este obligată să se pronunțe asupra tuturor motivelor invocate în apel.
46. Din conținutul celor relatate, Colegiul civil reține că, sarcina instanței de apel derivă din dispozițiile art. 373 alin. (1), (2) și (5) din Codul de procedură civilă, în condițiile în care instanța de fond a soluționat fondul cauzei, cu expunerea argumentelor în vederea admiterii sau respingerii acțiunii în raport cu concluziile reținute de către aceasta.
47. Instanța de apel mai menționează că art. 6 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului garantează dreptul justițiabilului la o hotărâre motivată sub aspectul instituirii obligației instanțelor de judecată de a-și argumenta hotărârile adoptate din perspectiva unei analize ample a circumstanțelor pricinii. Îndatorirea de a motiva coerent și unitar hotărârea sub aspectul tuturor cererilor, fără a exista contradicții între motivare și dispozitiv, constituie o garanție pentru justițiabili, în fața eventualului arbitrariu judecătoresc, fiind singurul mijloc prin care se dă posibilitatea de a putea exercita un eficient control judiciar.
48. Din lucrările cauzei rezultă că, prin hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 21 februarie 2022, s-a admis cererea de chemare în judecată depusă de Radu

Diana împotriva lui Radu George-Cătălin privind desfacerea căsătoriei și stabilirea domiciliului copilului minor, potrivit căreia s-a desfăcut căsătoria încheiată între Radu Diana și Radu George-Cătălin, cu stabilirea domiciliului copilului minor ***** cu mama Radu Diana (f.d.14).

49. Potrivit certificatului de naștere nr. NA-VI 2821378, eliberat de Serviciul stare civilă municipiul Chișinău, se atestă că reclamanta Radu Diana și pârâtul Radu George-Cătălin sunt părinții copilului minor *****, (f.d.12).

50. Iar, potrivit certificatului de divorț eliberat la 06 aprilie 2022, se atestă precum că părțile implicate în prezentul litigiu Radu George-Cătălin și Radu Diana au divorțat (f.d.13).

51. Ulterior, la 20 iulie 2022 pârâtul a fost notificat printr-o somație prin care i s-a solicitat obținerea permisiunii de a perfecta actele de stare civilă străine ale copilului minor, fără acordul tatălui și obținerea permisiunii de ieșire și intrare peste hotarele țării a copilului minor peste hotarele țării (f.d.74-75).

52. Fiind investită cu examinarea cauzei în fond, prima instanță a concluzionat asupra netemeiniciei acțiunii și a respins, ca fiind neîntemeiată, cererea de chemare în judecată înaintată de către Radu Diana împotriva lui Radu George-Cătălin, intervenient accesoriu Direcția pentru protecția drepturilor copilului, sector Buiucani, mun. Chișinău cu privire la recunoașterea neîntemeiată a refuzurilor cu privire la stabilirea domiciliului copilului minor în străinătate și privind permisiunea perfectării actelor de stare civilă străine ale copilului minor, precum și permiterea ieșirii peste hotarele țării cu stabilirea domiciliului în străinătate și perfectării actelor de stare civilă străine, fără acordul tatălui.

53. Colegiul civil menționează că, hotărârea primei instanțe se contestă de către Radu Diana și avocatul acesteia Valentina Hriplivaia. Astfel, instanța de apel va verifica legalitatea și temeinicia hotărârii primei instanțe în limita apelului declarat.

54. Cu referire la prevederile legislației în vigoare aplicabile speței în cauză, instanța de apel menționează că potrivit art. 1 alin. (1) și (2) din Legea cu privire la ieşirea şi intrarea în Republica Moldova nr. 269 din 09.11.1994, cetățenii Republicii Moldova au dreptul de a ieşi şi intra în Republica Moldova în baza paşaportului, iar apatrizii, refugiaţii şi beneficiarii de protecţie umanitară – în baza documentului de călătorie, eliberate de autorităţile competente. Minorii au dreptul de a ieşi şi de a intra în Republica Moldova numai însoţiţi de unul dintre reprezentanţii lor legali sau de un însoţitor, desemnat prin declaraţie de către reprezentantul legal a cărui semnătură se legalizează de notar sau de alte persoane abilitate prin lege cu astfel de funcţie. În declaraţie se indică scopul călătoriei, durata acesteia şi ţara de destinaţie. La caz, reclamanta are stabilit domiciliul copilului minor ***** cu mama sa Radu Diana, potrivit hotărârii Judecătoriei Chișinău, sediu Centru din 21 februarie 2022.

55. În continuare, instanța de judecată reține că în temeiul art. 1 alin. (4) al aceleași Legi, în cazul în care minorul îşi stabileşte domiciliul în străinătate, este necesar consimțământul, exprimat prin declaraţie, al ambilor părinţi ale căror semnături se legalizează de notar sau de alte persoane abilitate prin lege cu astfel de funcţie, iar

în cazul altor reprezentanți legali – consimțământul acestora, exprimat prin decizia autorității tutelare teritoriale.

56. Astfel, instanța de apel consideră că reclamanta Radu Diana nu a prezentat înscrisuri ce ar atesta fără echivoc necesitatea traversării frontierei de stat în scop de domiciliere permanentă al copilului minor într-un anumit stat, înscrisuri ce s-ar referi la anumite circumstanțe obiective în acest sens, legate de: adresa de domiciliu din străinătate, instituția preșcolară pe care o va frecventa minorul cu disponibilitatea acestei din urmă instituții din străinătate să permită înmatricularea copilului minor.

57. Iar, faptele invocate precum că reclamanta Radu Diana s-a recăsătorit cu Scheltowski Valentin la data de 13 aprilie 2023, circumstanță atestată prin copia certificatului de căsătorie atașat, (f.d.90), ultimul, fiind angajat în baza unui contract individual de muncă pe o perioadă nedeterminată începând cu 01.10.2015 la o companie din Germania, fiind în acest sens prezentată o confirmare datată cu 12.06.2023, cât și faptul că apelanta Radu Diana a prezentat contractul de muncă încheiat între ea și firma ”MA WOH GmbH Diesel”, unde urmează să activeze în calitate de asistent de vânzări, nu sunt suficiente în a aprecia o eventuală legătură a reclamantei și a copilului său minor cu un anumit loc pentru domiciliere aflat în străinătate în contextul solicitărilor formulate.

58. În temeiul dispoziției art. 13 alin. (1) Cod de procedură civilă, la judecarea cauzelor civile, instanța judecătorească aplică legislația unui alt stat în conformitate cu legea sau cu tratatele internaționale la care Republica Moldova este parte. Totodată instanța va ține cont, că procedura de eliberare a actelor de identitate străine este reglementată de legislația statelor străine. Astfel, în prezenta pricină partea reclamantă a omis să facă dovada legii statului în care urmează eventual să fie perfectate actele de stare civilă ale copilului minor *****, din care să rezulte cu certitudine obligativitatea implicării ambilor părinți ai copilului minor în acest din urmă proces, astfel, fiind necesară obținerea acordului implicit al tatălui pentru perfectarea actelor de stare civilă ale copilului minor, pe cale judecătorească.

59. Cu toate acestea, simpla existență a unui refuz din partea unuia dintre părinți nu constituie, prin ea însăşi, un temei suficient pentru admiterea acţiunii. Colegiul reține că, o importanță primordială o are evaluarea completă şi obiectivă a circumstanţelor speţei, susţinute prin probe concludente, care să demonstreze că schimbarea locului de domiciliu al copilului corespunde interesului superior al acestuia.

60. Reclamanta nu a prezentat instanței probe pertinente şi suficiente care să ateste faptul că schimbarea propusă a domiciliului corespunde interesului superior al copilului, şi nici nu a argumentat în ce mod stabilirea domiciliului peste hotare ar asigura condiţii mai favorabile pentru viaţa, educaţia şi dezvoltarea copilului în comparaţie cu situaţia actuală. De asemenea, lipsesc dovezi care să demonstreze existenţa unor condiţii stabile pentru întreţinerea copilului în noul loc de trai propus.

61. În aceste condiţii, instanţa nu poate admite cererea, întrucât orice hotărâre trebuie să se bazeze pe o analiză completă şi temeinică a intereselor copilului şi pe un probatoriu relevant prezentat de părţi.
62. Având în vedere cele expuse, Completul de judecată consideră că instanţa de fond a ajuns în mod legal şi justificat la concluzia privind respingerea pretenţiilor înaintate de reclamantă.
63. Completul de judecată apreciază că instanţa de fond a evaluat corect, în conformitate cu art.130 alin.(1) din Codul de procedură civilă, probele administrate în cauză. În urma unei analize complete a acestora, se constată că apelanta nu a demonstrat că stabilirea domiciliului copilului în Germania ar corespunde interesului său superior. Simplul apel la drepturile copilului prevăzute de Codul familiei şi Constituţie nu poate înlocui lipsa unor dovezi factuale, întrucât normele juridice trebuie aplicate în corelaţie cu circumstanţele concrete ale cauzei.
64. Referitor la notificarea transmisă pârâtului la data de 20.07.2022, instanţa reţine că lipsa unui răspuns din partea acestuia nu reprezintă, prin ea însăşi, o încălcare a drepturilor copilului şi nu poate constitui un temei pentru admiterea cererii, în lipsa unei analize detaliate a tuturor circumstanţelor relevante.
65. Din considerentele menționate supra, ţinând cont de faptul că toate argumentele invocate în apel sunt lipsite de pertinență şi neîntemeiate, iar hotărârea contestată este legală şi întemeiată, Completul de judecată respinge apelul declarat şi menţine hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 21 februarie 2024, fără modificări.
66. În conformitate cu art.art. 385 lit.a), 389-390 Cod de procedură civilă, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții de Apel Centru,

d e c i d e :

Se respinge apelul declarat de Radu Diana.

Se menține hotărârea Judecătoriei Chișinău (sediul Centru), din 21 februarie 2024, pronunțată în cauza civilă intentată la cererea de chemare în judecată înaintată de Radu Diana împotriva lui Radu George-Cătălin, intervenient accesoriu Direcția pentru protecția drepturilor copilului, sector Buiucani, mun. Chișinău cu privire la recunoașterea neîntemeiată a refuzurilor cu privire la stabilirea domiciliului copilului minor în străinătate și privind permisiunea perfectării actelor de stare civilă străine ale copilului minor, precum și permiterea ieșirii peste hotarele țării cu stabilirea domiciliului în străinătate și perfectării actelor de stare civilă străine, fără acordul tatălui.

Decizia este definitivă din momentul emiterii, dar poate fi atacată cu recurs la Curtea Supremă de Justiție, în termen de două luni de la data comunicării deciziei integrale, prin intermediul Curții Supreme de Justiție.

Președintele ședinței, judecătorul Ruxanda PULBERE

Judecătorii Ala MALÎI

Roman PASCARI